

جانسن، گوربچوف، اوباما

بناغلی کریستاف د هغو محدودو امریکایي لیکوالانو څخه دی چې د افغان ولس سره خاصه مینه او علاقه لري، او هم د افغاني جامعي په جوړښت او روابطو بڼه پوهیږي. که څه هم د یوه لیکوال له ټولو مفکورو سره توافق امکان نلري، خو د ځینو مهمو ټکو سره یې موافقه هم لویه خبره ده. همدا وجه ده چې زه د بناغلي کریستاف مقالې وخت په وخت ترجمه کوم. زما هدف دا دی چې محترمو لوستونکو ته وښیو چې ټول امریکایي لیکوالان او مبصرین ضد افغان او یا ضد پښتون ندي. بناغلي نیکولاس کریستاف د دسمبر پر ۳ مه د نیویارک ټایمز په اخبار کې یوه مقاله لیکلې ده چې تاسو یې بشپړه ترجمه لولی.

داسې تصور وکړئ چې تاسو یو افغان کلیوال یاست او د افغانستان په جنوب کې ژوند کوئ.

تاسو ډېر کم سواد لری، خو د خپلې سیمې په تاریخ وپاری چې مختلف اشغالگران یې په تپه درولي دي، او په عین زمان کې د بهرنیانو په اړه سخت شکمن هم یاست. د نورو پښتنو غوندي، تاسو هم په عمومي توګه طالبان نه خوښیږي ځکه اکثره یې سرتمبه افراطیان او پرته له جنګه په بل څه نه پوهیږي.

مګر تاسو د کافرو امریکایي عسکرو په باب لا زیات شکمن یاست. تاسو داسې کلي پیژنی چې امریکایانو پکښې مکتبونه، پلونه، او سرکان جوړ کړي دي، او هم یې د محلي مشرانو او دود او کلتور درناوی کړی دی. خو تاسو داسې کلي هم پیژنی چې د کفارو همدې عسکرو د کلیوالو کورونو ته داخل سوي دي، کورنۍ یې شرمولي دي، ښځې یې تلاشي کړي دي، او یا یې پر ښادیو او ودونو باندي بمونه اورولي دي.

تاسو خپه او په قهر یاست ځکه ستاسو قوم، یعنې پښتون، چې په تاریخي لحاظ په افغانستان کې اکثریت او حاکم قوم وو، اوس د امریکایانو په مرسته له قدرت او مقام څخه پسي اخیستل سوی دی، او نور رقیب اقوام پر مسلط کړای سوي دي. بر علاوه، د افغانستان حکومت پخپل تاریخ کې د اوسني حکومت غوندي فاسد او شېل حکومت نه لاره. طالبان به ښايي بې کفایت وي، خو لږ تر لږه هغوی متقي پښتانه مسلمانان دي، او تر یو حده پوري پاک او رشتین خلک دي.

تاسو تل پخپل هېواد کې د بهرنیو عسکرو د شتون په هکله اندېښمن یاست، خو په لمړیو کلونو کې چې په ګرده هېواد کې د امریکایي عسکرو شمېر فقط ۱۰۰۰۰ ته رسېده، حالات څه بڼه ول. خو اوس، د جمهورریس اوباما د سې شېني د شپې تر وینا را وروسته، ډېر ژر به یې شمېر ۱۰۰۰۰۰ ته ورسېږي. دا شمېر درې برابره تر هغه ډېر دی چې بناغلي اوباما د جمهوري ریاست لوره یادوله، او د ۲۰۰۳ په تناسب ۱۰ برابره زیات دی.

اوف. تاسو اوس هم د طالبانو په ارتباط مشکوک او بدګومانه یاست، خو ښايي هغوی د دغه کفارو په باب چې ستاسو ملک یې اشغال کړی دي څه رشتیا وایي. ښايي تاسو خپله بزه یا پسه خپل هغه قومي ته د ملاتړ په توګه ورکړئ چې د محلي طالبانو سره یو ځای سوي دي.

همدا وجه ده چې زیاتره خلک چې په افغاني کلیو او فعالیت کې کار کوي، د بناغلي اوباما د اضافه عسکرو استولو فصیلي ته په شک او ډار گوري. کله چې جمهورریس جانسن ته د جمهوري ریاست مقام په میراث ورسېد، هغه په وینتم کې د امریکایي عسکرو شمېر دوه برابره کړ، او کله چې گوربچوف ته د افغانستان جنګ په میراث ورسېد، هغه هم افغانستان ته تازه دمه اضافه عسکر ولېږل. دواړو جمهورریسانو ته باتلاق او بدمرغي په میراث رسېدلې وه --- او دواړو همدا میراثي جنګونه لا خراب او قیمتې کړل.

لکه په وینتم کې امریکایانو، او لکه په افغانستان کې شورویانو، نن سبا مور هم د نشنلزم زور، کشش، او اپیل ته په سپکه سترګه گورو. داسې ښکاري چې بناغلي اوباما د اضافه عسکرو د استولو لپاره دونه تلوسه او شوق لاره چې د افغانستان بې کفایت حکومت چې مور یې ساتو د هغه په شان تلوسه او شوق ورته نلري.

جنرال مک کریستل پخپل رپوټ کې خبرداری ورکړی وو چې «اضافه منابع اصلي» ستونزه نده. هغه ویلي وو چې د نوي ستراتیژي ټینګار باید د افغانانو د زړونو او فکرونو پر گټلو باندي وي: هغه لیکلي وو، «زموږ ستراتیژي باید

د زياتي اراضي پر نيولو او د ياغيانو پر ستولو باندي متمرکزه نه وي، بلکي زمور اهداف بايد د خلکو زورونه او فکرونه گنل وي.»

اوس پوښتنه دا ده چې ولي د افغانانو سره بېغ په بېغه سلا مشوري و نه سوي؟

ښاغلي گريگ مورټينسن چې د پاکستان او افغانستان په ليرو پرتو سيمو کي مکتبونه جوړ وي، وايي، «زما لپاره څه چې ډېره د اندېښني وړ خبره ده هغه داچې د افغاني جرگو او قومي مشرانو سره اصلا هيڅ سلا مشوره نده سوي.» د ښاغلي گريگ مورټينسن عالي خدمتونه «د چاپو دري پيالي» په نامه کتاب کي بيان سوي دي، او د هغه نوي کتاب «له کانو څخه تر مکتبونو پوري» نومېږي. هغه وايي، «د افغانستان په باب ټول تصميمونه د کانگرس د غړو او جنرالانو د بحثونو نتيجه دي، او د هغوی د فکرونو او مفکورو په اساس فيصله هم وسوه، او هيچا د افغاني مشرانو سره سلا مشوره ونه کړه. د يوه قومي مشر پيغام دا دی: مور و سلو او جنگي طاقت ته اړتيا نلرو، بلکي مور فکري طاقت ته اړتيا لرو. هغوی مکتبونه غواړي، روغتونونه غواړي، هغوي يوازي نور اضافه عسکر نه غواړي.»

يو بل پروگرام چې زيات برياليتوبونه يې تر لاسه کړي دي او د طالبانو سوکه سوکه بېخ باسي د (ملي يووالي پروگرام) نومېږي. دا پروگرام د کليوالو سره په سلا مشورو مکتبونه، کلينکونه، د اوبو لگولو پروژې، او پلونه جوړوي. دا په ټول افغانستان کي تر ټولو کاميابه او پاک پروگرام بلل سوي دی.

د بين المللي ژغورني کمېټې مشر ښاغلي جورج رپ وايي، «دا يو عالي پروگرام دی. مگر چندان پيسې نه ورکول کېږي. دا پروگرام ډېر ارزانه هم دی. په افغانستان کي د يوه امريکايي عسکر په يوه کلن لگښت تاسو کولای سئ چې د (ملي يووالي پروگرام) پروسه په ۲۰ کليو کي په لاره واچوئ.»

همدا شان پروژې - د نجو د مکتبونو په شمول - حتی د طالبانو په سيمه کي هم ممکنې دي. يوه مرستندويه ډله وايي طالبانو اجازه ورکړه چې د نجونو مکتب جوړ کړي، خو پدې شرط چې ښځي معلمانې به لري او هم به په کتابونو کي د جمهوررييس حامد کرزي عکس نه وي. بلخوا، طالبان عموماً د هغو پروژو سره مخالفت نه کوي چې غښتلی محلي او ولسي ملاتړ لري. (همدا وجه ده چې هغوی تر اوسه پوري د ښاغلي گريگ مورټينسن يو مکتب هم ندی سوخولی.)

په افغانستان کي د امريکا د بل کال پوځي لگښت به په گرده نړۍ کي د بل هر هېواد د رسمي نظامي بودجې څخه جگوي.

عموما، تعليم او تربيه د ټولنو په باثباته کولو کي تر بل هر عامل غښتلی او ټاکنکی رول لري. تعليم او تربيه معجرې نه جوړوي، خو د ماشومانو زېږېدو رېټ او شمېر را کموي، د ژوندانه سطح جگوي، کورني او مندي شخړي راکموي، او تروريزم کمزوری کوي. همدا وجه وه چې ښاغلي اوباما د خپل کمپين پر مهال د تعليم او تربيه د نړيوال وجهي صندوق لپاره د دوو بيلونو ډالرو وړانديز وکړ --- داسي ښکاري چې هغه خپله دغه ژمنه بېخي هېره کړېده.

زړه مي راته وايي چې ښاغلي اوباما په افغانستان کي بری غواړي، خو که چيري د ۳۰۰۰۰ اضافه عسکرو پر ځای ۳۰۰۰۰ مکتبونه جوړ کړي، دی به خپل هدف ته ډېر وړ نژدې سوي وي. خو په عوض کي هغه داسي لاره غوره کړي ده چې بالاخره به د هغه د جمهورري رياست لپاره د «آب حیات» لټون سي.